Karolína - Sekvoj

Zůstala vzpomínka, jak vlasy na polštáři, zůstal mi jen tvůj hlas na desce nahraný.
Je to snad už rok, bylo to někdy v září, čas indiánských loučení.
Půlnoční vlak, tulácká noc, kdy srdce mé volalo o pomoc.
Co jsem ti chtěl říct, to nikdo neslyší, do prázdných stěn ozvěna zakřičí.
Sbohem Karolíno, život není zlý,
je jako seriál tvou rukou napsaný.
Sbohem Karolíno, v duši máš pláč,
na tváři smích, kdo z nás ví co jsme zač.
Přišel čas návratů a podzim sbírá síly. Už je čas převratů a ptáci odletí.
Tvůj kufr u dveří, oči, co promluvily, mlčky tě přivítám a sevřu v objetí.
Ahoj Karolíno, život není zlý,
je jako seriál tvou rukou napsaný.
Tak ahoj Karolíno, život není zlý,
je jako seriál tvou rukou napsaný.